

the) MED. k. 127. HALĀJ. 2, 53. SUÇR. 1, 23, 6. 2, 250, 1. ०द्युतिबान्धवो ऽयमधरः Gīt. 10, 14. KATHĀS. 34, 231. Rr. 3, 27. ०पुष्परत्नसारुणिता च भूमिः 5. Nach H. an. und MED. masc. auch *Terminalia tomentosa* W. et A.; nach AK. 2, 4, 24 hat बन्धूकपुष्प diese Bed.

बन्धूकपुष्प s. u. बन्धूक.

बन्धूलि m. = बन्धूक ÇABDAR. im ÇKDR.

बन्ध्य (von बन्ध्) 1) adj. der da verdient gefesselt —, gefangen gesetzt zu werden: अबन्ध्यं यश्च बध्नाति बन्ध्यं यश्च प्रमुञ्चति JĀGŪ. 2, 243. — 2) adj. zu binden, zusammenzufügen, zu verstopfen: सेतुश्च द्विविधो ज्ञेयः खेगो बन्ध्यस्तथैव च । तोयप्रवर्तनात्खेगो बन्ध्यः स्यात्तन्निवर्तनात् ॥ MĪT. 244, 6 v. u. — 3) adj. unfruchtbar, nicht menstruirend; subst. f. ein unfruchtbares Weib, oxyt. UĠĠYAL. zu UNĀDIS. 4, 111. MED. j. 38. ĀGv. in MĪT. 6, a, 12. बन्ध्याष्टमे ऽधिवेद्याब्दे M. 9, 81. JĀGŪ. 1, 73. येषां (वृषभानां) मूत्रमुपाधाय अपि बन्ध्या प्रसूयते MBh. 4, 71. 13, 6088. 6090. SUÇR. 2, 283, 5. 306, 10. 17. 419, 7. 328, 11. Spr. 833. 2734. नहि बन्ध्या विज्ञानाति गुर्वी प्रसवेदनाम् 2806. 3343. BṛĀG. P. 6, 14, 12. 9, 23, 36. बन्ध्यामप्य SUÇR. 2, 306, 13. बन्ध्यारोग Verz. d. Oxf. H. 316, b, 14. बन्ध्याप्रायश्चित्तविधि KARMAVĪPĀKA ebend. 272, a, 10. von einer Kuh AK. 2, 9, 69. H. 1266. HALĀJ. 2, 114. Schol. zu KĀTṢ. ÇA. 4, 1f, 15. 10, 9, 12. 14, 2, 11. von Pflanzen AK. 2, 4, 1, 7. MRD. RAGH. 1, 70. P. 4, 2, 36. VĀrt. 6. Sch. überh. fruchtlos, unnütz, vergeblich H. 1316. MED. HALĀJ. 4, 75. ययायमृतुर्बन्ध्यो न भवति (beim Weibe) MBh. 1, 750. MĀRK. P. 14, 3. दिवस MBh. 12, 6333. अबन्ध्यं दिवसं कुर्यादन्नदानेन मानवः 13, 5559. Spr. 44. VṚDDHA-KĀṆ. 2, 13. अबन्ध्यकाल dem die Zeit nicht unnütz verstreicht MBh. 3, 994. राजवधूमबन्ध्यशयनो व्युध्यः RĀGĀ-TAR. 6, 189. बन्ध्यं कर्म MBh. 3, 1902. अम RAGH. 16, 75. अबन्ध्ययत्न 3, 29. याज्ञा MRGH. 6, v. l. अबन्ध्यप्रसाद RĀGĀ-TAR. 1, 78. अशंसिताबन्ध्य der nicht Vergebliches wünscht RAGH. 1, 86. unfruchtbar so v. a. Nichts zu Stande bringend Spr. 836. In Verbindung mit einem instr. oder am Ende eines comp. einer Sache ermangelnd, baar: फलैः HALĀJ. 4, 75. प्रज्ञा° ÇĀK. Ch. 139, 7. प्रियोपभोग-बन्ध्ये हि विफले द्वयौवने KATHĀS. 13, 122. विचार° (नर) RĀGĀ-TAR. 3, 313. — 4) f. या ein best. Parfum (बालाख्यगन्धद्रव्य) ÇABDAR. im ÇKDR. = बन्ध्याकर्कोटकी RĀGĀN. ebend. u. d. letzten Worte. — Vgl. अ°, काकबन्ध्या, फलबन्ध्य, फला°.

बन्ध्यता (von बन्ध्य) f. 1) Fruchtlosigkeit, Nutzlosigkeit: जन्मेदे° तां नीतम् Spr. 937. — 2) Ermangelung, Mangel —, Armuth an: कुपुत्राबन्ध्यता वरा besser keinen Sohn haben als einen schlechten Sohn HARIV. 14423. तेषां परमनारीणामभवद्वन्ध्यता जने 16264. वैदध्यबन्ध्यतां नैति बुद्धिः RĀGĀ-TAR. 3, 133.

बन्ध्यत्व (wie eben) n. Fruchtlosigkeit, Nutzlosigkeit RĀGĀ-TAR. 6, 123.

बन्ध्यपर्वत (ब° + प°) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 6.

बन्ध्यफल (ब° + फल) adj. nutzlos, vergeblich; davon nom. abstr. °ता Fruchtlosigkeit, Nutzlosigkeit: गुणाश्च °ता प्राप्ताः Spr. 976.

बन्ध्याकर्कोटकी (ब° + क°) f. eine best. Arzneipflanze, die unfruchtbaren Frauen gegeben wird (vgl. पुत्रदा), RĀGĀN. im ÇKDR.

बन्ध्यातनय (ब° + त°) m. = बन्ध्यापुत्र MADHJAM. 36.

बन्ध्याव (von बन्ध्या) f. die Unfruchtbarkeit eines Weibes SUÇR. 1,

366, 10.

बन्ध्याडुहितर (ब° + डु°) f. die Tochter einer Unfruchtbaren als Bez. eines Undinges MADHJAM. 123. — Vgl. बन्ध्यापुत्र.

बन्ध्यापुत्र (ब° + पुत्र) m. der Sohn einer Unfruchtbaren als Bez. eines Undinges VJUTP. 76. ÇĀK. zu BṚH. Ār. Up. S. 28. Verz. d. Oxf. H. 230, a, 8. — Vgl. बन्ध्यासुत, बन्ध्यासूनु.

बन्ध्याम् (von बन्ध्य), °यते unnütz werden: बन्ध्यायमानद्रविन्ध्यमकीधर Verz. d. Oxf. H. 233, b, 18.

बन्ध्याश्व m. N. pr. eines Fürsten VP. 434, N. 31. Andere Autt. haben st. dessen बध्याश्व, बह्वश्व und पञ्चाश्व.

बन्ध्यासुत m. = बन्ध्यापुत्र Verz. d. Oxf. H. 230, b, 2 v. u.

बन्ध्यासूनु m. dass. Verz. d. Oxf. H. 232, b, 37.

बन्ध (von बन्ध्) n. Band; s. अ°. Die etym. Schreibart wäre बन्द्ध. बन्धेर्ष (बन्धु + 2. ण्य) m. Erkundung der Sippe: प्र मे मे बन्धेर्षे गो वोचत सूर्यः RV. 5, 32, 16.

बफार (neben उफार) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 37.

बवकाण desgl. ebend. 339, a, 15.

बबबा onomatop. vom Knistern des Feuers: उच्चैर्घोष स्तनपन्बबबा-कुर्वन्निव दहति AIT. Br. 3, 4.

बवर (v. l. ववर) 1) m. N. pr. eines Mannes TS. 7, 1, 10, 2. Schol. zu ĠAIM. 1, 28. 31 (MUR, ST. III, 60. fgg.). — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 14. — Vgl. बावर.

बवाउ m. N. pr. eines Dorfes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 343, 11.

बवघ्राण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 33.

बभस (von भस्) nom. ag. Fresser KĀND. Up. 4, 3, 7.

बध (von भर) s. प्र°.

बधवी f. Bein. der Durgā BṚHĀRA. im ÇKDR. Fehlerhaft für बाधवी.

बधिर्ष (von भर) adj. tragend, nehmend: बधिर्षेर्ष (daher बधि m. = वध ÇKDR.) पयिः सोमम् RV. 6, 23, 4. 3, 1, 12. In AV. 11, 1, 31. fgg., wo der घोरन damit bezeichnet wird, entweder während oder Fehler für वध.

बधु UNĀDIS. 1, 23. PAT. zu P. 6, 1, 12. Zeitschr. f. vgl. Spr. 1, 200. 7, 183. 1) adj. (f. वधु und बध्) a) rothbraun, braun (eine Mischfarbe SUÇR. 1, 274, 17). AK. 3, 4, 25, 172. H. 1397. an. 2, 444. MRD. r. 63. HALĀJ. 4, 51. DHAR. bei UĠĠYAL. Farbe des Rindes und anderer Thiere TS. 1, 8, 8, 1. 2, 1, 8, 3. VS. 24, 2. 29, 58. ÇAT. Br. 5, 2, 8, 12. KĀṬṢ. 13, 4. KĀTṢ. ÇU. 7, 6, 14. der Rosse Indra's RV. 4, 32, 22. des Rudra 2, 33, 5. 8. VS. 16, 6. AV. 6, 93, 1. des Soma RV. 9, 11, 4. 31, 5. 33, 2. 8, 29, 1. AV. 5, 7. 5. सुरा VS. 20, 28. der Würfel (Nüsse) RV. 10, 34, 5. 11. 14. AV. 7, 110, 1. 7. Pflanzen 1, 140, 6. स्वज्ञ AV. 6, 36, 2. SUÇR. 2, 263, 14. ०पिपीलिकाः KAUC. 116. बधुरुक्षः शर्यकः SUÇR. 1, 23, 2. बालारुपाबधु वत्कलम् KĀMĀRAS. 3, 8. बालाबधुशिराहृत् RAGH. 13, 16. शमश्रूणि MBh. 1, 4278. न-टाजूर KATHĀS. 23, 231. ०केशियवर्णा MBh. 7, 994. चूर्णा° (शयन) RAGH. 19, 25. RV. PRĀT. 17, 9. VARĀH. LAGHUV. 1, 6 in Ind. St. 2, 278. ०पिङ्गल (उलूक) MBh. 10, 38. von einem Manne mit rothbraunen Haaren M. 4, 130. subst. eine rothbraune Kuh: अरुनदधोः शिरः शार्दूलशङ्कया BṚĀG. P. 9,